

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

88000, м. Ужгород, вул. Кошубинського, 2а, тел.: (0312) 617451

e-mail: inbox@zk.arbitr.gov.ua

веб-адреса: <http://zk.arbitr.gov.ua>

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

20.01.2020

м. Ужгород

Справа № 907/540/19

Суддя Господарського суду Закарпатської області Ремецькі О.Ф.,

За участю секретаря судового засідання Мешко Р.В.

розглянувши позовну заяву товариства з обмеженою відповідальністю «Українська дистрибуційна компанія», м. Київ до товариства з обмеженою відповідальністю «Техноексперт плюс», м. Мукачево та до товариства з обмеженою відповідальністю «Галнафтоекспорт», м. Чернівці про стягнення суми 215.901,91 грн.

За участю представників:

від позивача - Пономарьова В.М., адвокат (довіреність б/н від 01.07.2019 року)

від відповідача 1 - не з'явився

від відповідача 2 - не з'явився

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до Господарського суду Закарпатської області з позовом до відповідачів про стягнення суми 215.901,91 грн., у тому числі 152.822,00 грн. основного боргу по оплаті отриманого товару за договором поставки №2735 від 01.05.2017, 58.168,67 грн. пені за несвоєчасний розрахунок та 4911,24 грн. три відсотки річних, посиляючись на порушення вимог ст. 193 Господарського кодексу України, ст. ст. 509, 520, 521, 525, 553, 554, 625 Цивільного кодексу України.

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 13.09.2019 року відкрито загальне позовне провадження у розгляді справи №907/540/19 та призначено підготовче засідання на 09.10.2019 року.

Ухвалою суду від 09.10.2019 року було відкладено підготовче засідання на 22.10.2019.

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 22.10.2019 року судом було відкладено підготовче засідання на 13.11.19 року.

Ухвалою суду від 13.11.2019 року було відкладено підготовче засідання у порядку загального позовного провадження на 04 грудня 2019 року у зв'язку з перебуванням головуючого судді Ремецькі О.Ф. у відраженні.

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 04.12.2019 закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті на 20.01.2020 року.

Позивачем 25.11.2019 до суду подано клопотання про зміну адреси позивача. Представник позивача заявлені позовні вимоги підтримує у повному обсязі з підстав, викладених у позовній заяві, посиляючись на їх обґрунтованість наявними у справі

*8*868521*1*0*

матеріалами. Вказує на те, що між ним та відповідачем 2 було укладено договір поставки №2735 від 01.05.2017 у виконання якого ним було поставлено відповідачу 2 товар. 04.06.2018 між позивачем та відповідачами було укладено договір №0406 про заміну боржника у зобов'язанні (переведення боргу).

Посилаючись на те, що згідно умов договору про заміну боржника боржник поручається перед кредитором за своєчасне та повне виконання новим боржником його зобов'язків, а також те, що вони відповідають перед Кредитором як солідарні боржники, Позивач зазначає, що Відповідач 1 у встановлений договором строк не виконав грошового зобов'язання у відповідності до умов договору. З огляду на це просить суд стягнути з відповідачів солідарно заборгованість у сумі 215.901,91грн., у тому числі 152.822,00грн. основного боргу по оплаті отриманого товару за договором поставки №2735 від 01.05.2017, 58.168,67грн. пені за несвоєчасний розрахунок та 4911,24грн. три відсотки річних.

Відповідач 1 та Відповідач 2 не скористалися наданими їм правами надати суду відзив на позов, на виклик суду жодного разу не з'явилися, хоча підготовче провадження судом відкладалося.

Відповідно до ст. 120 ГПК України судом вчинені дії для належного повідомлення відповідачів про розгляд справи. Кореспонденція суду (ухвали суду по справі від 13.09.2019, 09.10.2019, 11.11.2019, 04.12.2019) надіслані відповідачу 1 рекомендованими листами, на адресу місцезнаходження відповідача, відомості про яку містяться в матеріалах справи : 89600, Закарпатська обл., місто Мукачеве, вул. Миру, будинок 63, офіс 4 та як вбачається з рекомендованих повідомлень про вручення поштових відправлень, повернуті суду органом поштового зв'язку із зазначенням причини повернення "фірми немає" та відповідачу 2 рекомендованими листами, на адресу місцезнаходження відповідача, відомості про яку містяться в матеріалах справи: 58005, Чернівецька обл., місто Чернівці, вул. Володимира Винниченка, будинок 20-Д, офіс 314 та як вбачається з рекомендованих повідомлень про вручення поштових відправлень, повернуті суду органом поштового зв'язку із зазначенням причини повернення "за закінченням встановленого строку зберігання".

Пунктом 3.9.1 постанови Пленуму Вишого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" № 18 від 26.12.2011 року роз'яснено, що за змістом зазначеної статті 64 ГПК, зокрема, в разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою суду стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом.

Згідно з пунктом 3 частини 6 статті 242 Господарського процесуального кодексу України днем вручення судового рішення є день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про вручення судового рішення.

Відтак, в силу положення пункту 5 частини 6 статті 242 ГПК України, день невдалої спроби вручення поштового відправлення за адресою місцезнаходження відповідача, яка зареєстрована у встановленому законом порядку, вважається днем вручення відповідачу ухвали суду про відкриття провадження у справі.

Відповідач 1 та Відповідач 2 своїми правами на подання відзиву на позов у визначений у відповідності до положень Господарського процесуального кодексу України строк не скористалися. У встановлений судом строк відповідачами не подано до суду відзиву на позовну заяву позивача.

Учасник справи розпоряджається своїми правами на власний розсуд (ч. 2 ст. 14 ГПК України).

Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних з вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій (ч. 4 ст. 13 ГПК України).

Відтак, відповідно до положень ч.ч. 8, 9 ст. 165, ч. 1 ст. 251 ГПК України у зв'язку з ненаданням відповідачами відзиву ні у встановлений судом строк, ні протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення ухвали про відкриття провадження у справі, без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Відповідно до ст. 233 Господарського процесуального кодексу України, рішення у даній справі прийнято у нарадчій кімнаті за результатами оцінки доказів, поданих позивачем.

У судовому засіданні 20.01.2020 року, відповідно до ст. 240 Господарського процесуального кодексу України, судом проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши подані позивачем матеріали, заслухавши повноважного представника позивача, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд, -

ВСТАНОВИВ:

01.05.2017 року між товариством з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ» (далі - Позивач, Постачальник) та товариством з обмеженою відповідальністю «Група компаній «Привоз»» правонаступником якого є ТОВ «ГАЛНАФТОЕКСПОРТ» (далі - Відповідач 2, Покупець, Первісний боржник) був укладений Договір поставки №2735 з трьома Додатковими угодами від 01.05.2017 р. (далі за текстом - Договір поставки).

Відповідно до п.1.1 Договору поставки Постачальник зобов'язується передати у власність Покупця товар, а Покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його на умовах даного Договору поставки. Як передбачено п.3.1 Договору поставки постачання товару здійснюється транспортом Постачальника на склад Покупця. Згідно п.5.2 Договору поставки термін оплати отриманої Покупцем партії товару складає 45 календарних днів з моменту одержання товару Покупцем за накладною.

За твердженнями позивача, які підтверджуються матеріалами справи у відповідача 2 виникла заборгованість за договором поставки в сумі 152 822,00 грн.

04.06.2018 року між товариством з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ» (далі - Позивач, Кредитор), товариством з обмеженою відповідальністю «Група компаній «Привоз»» та товариством з обмеженою відповідальністю «Торговий дім ЕВРООПТ» правонаступником якого є ТОВ «ТЕХНОЕКСПЕРТ ПЛЮС» (далі - Відповідач 1, Новий боржник) укладено Договір № 0406 про заміну боржника у зобов'язанні (переведення боргу) (далі за текстом - Договір переведення боргу).

Відповідно до п.1 Договору переведення боргу змінено Первісного боржника у грошовому зобов'язанні, яке складає 152822,00 грн., що виникло з договору поставки №2735 від 01.05.2017 року, укладеного між Первісним боржником та Кредитором.

Згідно з умовами п.4, п.5 Договору переведення боргу Новий боржник та Первісний боржник повністю визнають борг (погоджуються з наявністю боргу та його розміром), зазначений в пункті 1 Договору переведення боргу. Грошове зобов'язання підлягає виконанню Новим боржником шляхом сплати грошових коштів на поточний рахунок Кредитора не пізніше 15 липня 2018 року.

У відповідності до п. 7 Договору переведення боргу Первісний боржник поручається перед Кредитором за своєчасне та повне виконання Новим боржником обов'язків Нового боржника, передбачених пунктом 5 та пунктом 6 Договору переведення боргу. У разі порушення Новим боржником його обов'язку, Первісний боржник і Новий боржник відповідають перед Кредитором як солідарні боржники. Первісний боржник відповідає перед Кредитором в тому самому обсязі, що й Новий боржник.

У відповідності до п. 6. договору переведення боргу за порушення строків розрахунків, передбачених пунктом 5 договору переведення боргу, Новий боржник сплачує Кредитору:

неустойку у вигляді пені в розмірі 0,2% (але не більше подвійної облікової ставки національного банку України) від суми заборгованості за кожний день прострочення розрахунків та 3% річних від простроченої суми.

Згідно доводів позивача, що підтверджується матеріалами справи Відповідач 1 в порушення умов договору не виконав свого грошового зобов'язання.

В зв'язку з порушенням Відповідачем 1 умов договору, в частині повної, та своєчасної оплати грошового зобов'язання та враховуючи умови договору, Позивач звернувся до суду з метою солідарного стягнення суми боргу.

Оцінюючи подані докази та наведені обґрунтування за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню частково з наступних підстав.

Пунктом 1 частини 2 статті 11 Цивільного кодексу України передбачено, що однією із підстав виникнення цивільних прав та обов'язків є договори та інші правочини.

Судом встановлено, що між сторонами 04.06.2018 року було укладено Договір №0406 про заміну боржника у зобов'язанні (переведення боргу).

Зокрема п.1 договору про заміну боржника у зобов'язанні обумовлено, що ним регулюються відносини, пов'язані із заміною зобов'язаної сторони (первісного боржника) у грошовому зобов'язанні, яке складає 152 822, 00 грн., строк виконання якого, станом на дату укладення цього договору настав, яке виникло із договору поставки №2735 від 01.05.2017 року укладеного між Первісним боржником та Кредитором.

Даний договір містить елементи різних договорів, а відтак виниклі між сторонами правовідносини, підпадають під правове регулювання глави 47 та параграфу 3 глави 49 Цивільного кодексу України.

Відповідно до ст. 520 ЦК України, боржник у зобов'язанні може бути замінений іншою особою (переведення боргу) лише за згодою кредитора, якщо інше не передбачено законом.

Згідно зі ст. 521 ЦК України, форма правочину щодо заміни боржника у зобов'язанні визначається відповідно до положень статті 513 цього Кодексу.

Відповідно до ст. 528 ЦК України, виконання обов'язку може бути покладено боржником на іншу особу, якщо з умов договору, вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства або суті зобов'язання не впливає обов'язок боржника виконати зобов'язання особисто. У цьому разі кредитор зобов'язаний прийняти виконання, запропоноване за боржника іншою особою. У разі невиконання або неналежного виконання обов'язку боржника іншою особою цей обов'язок боржник повинен виконати сам. Інша особа може задовольнити вимогу кредитора без згоди боржника у разі небезпеки втратити право на майно боржника (право оренди, право застави тощо) внаслідок звернення кредитором стягнення на це майно. У цьому разі до іншої особи переходять права кредитора у зобов'язанні і застосовуються положення статей 512-519 цього Кодексу.

Статтею 193 Господарського кодексу України обумовлено, що суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. Кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу. Не допускаються одностороння відмова від виконання зобов'язань.

Спір у даній справі виник у зв'язку з невиконанням Відповідачем 1 своїх грошових зобов'язань в сумі 152 822 грн.

Згідно з пунктом 1 статті 530 Цивільного кодексу України якщо у зобов'язанні

встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

За умовами п.4, п.5 Договору переведення боргу Новий боржник та Первісний боржник повністю визнають борг (погоджуються з наявністю боргу та його розміром), зазначений в пункті 1 Договору переведення боргу. Грошове зобов'язання підлягає виконанню Новим боржником шляхом сплати грошових коштів на поточний рахунок Кредитора не пізніше 15 липня 2018 року.

Статтею 204 Цивільного кодексу України зазначено, що договори укладені між сторонами по справі, як цивільно – правові правочини є правомірними на час розгляду справи, якщо їх недійсність прямо не встановлено законом, та вони не визнані судом недійсними, тому зобов'язання за цими договорами мають виконуватися належним чином.

Згідно зі ст. 629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Позивач звернувся до суду, у зв'язку з невиконанням відповідачем 1 своїх грошових зобов'язань, внаслідок чого у товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОЕКСПЕРТ ПЛЮС», виникла заборгованість перед позивачем у розмірі 152 822 грн.

Станом на день розгляду даної справи у відповідача 1 рахується заборгованість у вищезазначеному розмірі. Вказана сума боргу є непогашена, відповідачем 1 у встановленому законом порядку не спростована та не заперечена.

З огляду на умови договору та те, що матеріалами справи підтверджено наявність заборгованості а відповідачем 1 не надано суду жодних доказів у спростування цієї заборгованості перед позивачем, суд дійшов висновку про те, що позовні вимоги позивача в частині стягнення вартості заборгованості в сумі 152.822,00грн. є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Щодо солідарного обов'язку відповідача 2 суд зазначає наступне.

Статтею 553 ЦК України визначено, що за договором поруки поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку; поручитель відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником. Порукою може забезпечуватися виконання зобов'язання частково або у повному обсязі. Поручителем може бути одна особа або кілька осіб.

У відповідності до п. 7 Договору переведення боргу Первісний боржник поручається перед Кредитором за своєчасне та повне виконання Новим боржником обов'язків Нового боржника, передбачених пунктом 5 та пунктом 6 Договору переведення боргу. У разі порушення Новим боржником його обов'язку, Первісний боржник і Новий боржник відповідають перед Кредитором як солідарні боржники. Первісний боржник відповідає перед Кредитором в тому самому обсязі, що й Новий боржник.

Згідно зі ст. 554 ЦК України, у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність поручителя. Поручитель відповідає перед кредитором у тому ж обсязі, що і боржник, включаючи сплату основного боргу, процентів, неустойки, відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором поруки. Особи, які спільно дали поруку, відповідають перед кредитором солідарно, якщо інше не встановлено договором поруки.

Частиною 4 статті 559 ЦК України встановлено, що порука припиняється після закінчення строку, встановленого в договорі поруки. У разі якщо такий строк не встановлено, порука припиняється, якщо кредитор протягом шести місяців з дня настання строку виконання основного зобов'язання не пред'явить вимоги до поручителя, якщо інше не передбачено законом. Якщо строк основного зобов'язання не встановлений або встановлений моментом пред'явлення вимоги, порука припиняється, якщо кредитор не пред'явить позову до поручителя протягом одного року з дня укладення договору поруки, якщо інше не

передбачено законом.

У пункті 9 Договору переведення боргу сторони взаємно домовились, що порука припиняється після закінчення трьох років з дати зазначеної в пункті 5 цього Договору.

Згідно з умовами пункту 5 Договору грошове зобов'язання підлягає виконанню Новим боржником шляхом сплати грошових коштів на поточний рахунок Кредитора не пізніше 15 липня 2018 року.

Відповідно до приписів ст.ст. 610, 554 Цивільного кодексу України, боржник та поручитель несуть відповідальність як солідарні боржники.

Частина 1 статті 543 Цивільного кодексу України визначає, що у разі солідарного зобов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання зобов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо.

Таким чином, суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог Позивача в частині солідарного стягнення заборгованості в сумі 152.822,00 грн.

Разом з цим, позивач просить стягнути з відповідачів суму 58.168,67 грн. пені за несвоєчасний розрахунок за період з 16.07.2018 по 10.08.2019 (розрахунок в матеріалах справи), та 4911,24 грн. трьох відсотків річних, за той же період.

Аналізуючи вимогу позивача про стягнення пені, суд вважає, що такі підлягають задоволенню частково у сумі 27.662,88 грн. за період з 16.07.2018 по 16.01.2019 з огляду на таке.

У відповідності до п. 6. договору переведення боргу за порушення строків розрахунків, передбачених пунктом 5 договору переведення боргу, Новий боржник сплачує Кредитору: неустойку у вигляді пені в розмірі 0,2% (але не більше подвійної облікової ставки національного банку України) від суми заборгованості за кожний день прострочення розрахунків та 3% річних від простроченої суми.

Згідно з частинами 1, 3 статті 549 ЦК України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторowi у разі порушення боржником зобов'язання. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Статтею 1 Закону України №543/96-ВР від 22.11.1996 р. «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» передбачено, що платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін. Згідно ст. 3 вищезазначеного Закону України, розмір пені, передбачений статтею 1, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується.

Відповідно до частини 6 статті 232 Господарського кодексу України нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Здійснивши перевірку правильності обчислення суми пені за несвоєчасний розрахунок з урахуванням вимог ст. 232 Господарського кодексу України, суд вважає позовні вимоги у частині стягнення пені задовольнити частково у сумі 27.662,88 у решті вимог про стягнення пені відмовити.

Позивачем також заявлено вимоги про стягнення з відповідачів трьох відсотків річних від простроченої суми, що складає 4911,24 грн.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Суд, здійснивши перевірку розрахунку трьох відсотків річних, на підставі вимог ст.

625 ЦК України вважає, що позовні вимоги в цій частині підлягають повному задоволенню.

Статтею 13 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом. Частиною 4 ст. 13 ГПК України визначено, що кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних з вчиненням чи не вчиненням нею процесуальних дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

За приписами ч. 1 ст. 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Статтею 76 ГПК України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 ГПК України обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами ч. 1 ст. 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

На підставі викладеного, враховуючи положення ст. 129 Господарського процесуального кодексу України, витрати зі сплати судового збору покладаються на сторін пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Керуючись ст. ст. 13, 73, 74, 76, 77, 86, 129, 180, 191, 195, ч. 1 ст. 202, ст.ст. 232, 233, 237, 238, 240 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1.Позов задовольнити частково.

2.Стягнути солідарно товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕХНОЕКСПЕРТ ПЛЮС" (89600, Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Миру, буд.63, офіс 4, код ЄДРПОУ 41870236) та з товариства з обмеженою відповідальністю "ГАЛНАФТОЕКСПОРТ" (58005, Чернівецька обл., м. Чернівці, вул. В. Винниченка, буд. 20-Д, офіс 314, код ЄДРПОУ 39720205), на користь товариства з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ» (03056, м. Київ, Солом'янський район, вул. Польова будинок 24, код ЄДРПОУ 37310549) суму 185 396,12 грн. (сто вісімдесят п'ять тисяч триста дев'яносто шість гривень 12 коп.) в т. ч. 152 822 грн. заборгованості, 27 662,88 грн. пені та суму 4911, 24 грн. три відсотки річних.

3.Стягнути з товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕХНОЕКСПЕРТ ПЛЮС" (89600, Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Миру, буд.63, офіс 4, код ЄДРПОУ 41870236) на користь товариства з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ» (03056, м. Київ, Солом'янський район, вул. Польова будинок 24, код ЄДРПОУ 37310549) суму 1390,47 грн. (одну тисячу триста дев'яносто гривень 47 коп.) у відшкодування витрат по сплаті судового збору.

4.Стягнути з товариства з обмеженою відповідальністю "ГАЛНАФТОЕКСПОРТ" (58005, Чернівецька обл., м. Чернівці, вул. В. Винниченка, буд.20-Д, офіс 314, код ЄДРПОУ

39720205), на користь товариства з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ» (03056, м. Київ, вул. Солом'янський район, вул. Польова будинок 24, код ЄДРПОУ 37310549) суму 1390,48 грн. (одну тисячу триста дев'яносто гривень 48 коп.) у відшкодування витрат по сплаті судового збору.

Видати наказ.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення безпосередньо до суду апеляційної інстанції. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст рішення складено: 25.02.2020.

Суддя

О.Ф. Ремецькі

СУДОВЕ РІШЕННЯ
НАБРАЛО ЗАКОННОЇ
СИЛИ 17.03.2020

*8*868521*1*0*

Відомо, що... (faint text) ...обмеженою... (faint text) ...м. Київ... (faint text) ...суму 1000 грн... (faint text) ...по ціні судового збору...

Відомо, що...

Розглянувши... (faint text) ...зобов'язав... (faint text) ...платити... (faint text) ...судового збору... (faint text) ...суму 1000 грн... (faint text) ...по ціні судового збору...

Відомо, що... (faint text) ...суду... (faint text) ...платити... (faint text) ...судового збору... (faint text) ...суму 1000 грн... (faint text) ...по ціні судового збору...

Підпис...

Суддя

Підпис...

Всього в копії (4) арк.
Помічник судді
Підпис *Роснік В.М.*